

# Twee waarnemingen van een Grote Pieper *Anthus richardi* te Relegem in oktober 2006

*Michel Janssens*

In het kader van de trektellingen aan de Kruiskouter, gelegen te Relegem-Asse, kon ik in oktober 2006 voor deze telpost, met enkele dagen tussenpauze, de eerste twee waarnemingen van Grote Pieper optekenen.

## Waarneming van 18/10/2006 (14.25u)

Ik werd getroffen door het musachtig geroep van een vogel met kwikstaartsilhouet. Het deed me erg denken aan de roep van de Duinpieper *Anthus campestris*, maar wat ik nu te horen kreeg leek me hees. Ik zou het weergeven als "tsjrip", zonder nadruk echter op de "r". De echt eenlettergrepige roep werd regelmatig herhaald maar met duidelijke tussentijden.

De vogel werd geobserveerd tijdens een opklaring, met de zon in de rug, maar enkel in de vlucht. Ik kon dus slechts bepaalde kenmerken optekenen. De verenkleur was licht- (flets-)geel, met zwarte bovenstrepen, wat dus bevestigde dat ik wel duidelijk met een pieper te maken had. Ik herinner me ook nog een klare en duidelijk afgetekende wenkbrauwstreep, een borstkleed met zwarte strepen in contrast met een witte buik en een lange, licht ingesneden, staart met witte boorden (buitenste staartpennen).

Op het ogenblik zelf kon ik de vogel met geen enkele andere vergelijken vermits hij op zijn eentje doortrok. Er moet echter wel aan toegevoegd worden dat de vogel me groter en "sterker gebouwd" leek dan de Duinpieper die ik jaarlijks waarneem.

De vlucht was golvend, zoals het geval is met de kwikstaart, en al even doeltreffend, wat hem ook duidelijk onderscheidt van de Graspieper *Anthus pratensis*.

## Waarneming van 22/10/2006 (ongeveer 14.05-14.20u)

De tweede waarneming gebeurde ongeveer op hetzelfde uur. Het is waarschijnlijk slechts toeval. Deze keer echter streek de vogel neer, op hetzelfde ogenblik als twee Veldleeuweriken *Alauda arvensis*.

Mijn aandacht werd getrokken door musachtige kreten. Ik richtte mijn verrekijker naar de vogel die eenlettergrepige kreten uitstootte en kreeg een slanke vogel te zien,

met een lange, licht uitgesneden staart en met een profiel dat herinnerde aan kwikstaarten.

Ik volgde hem, des te meer daar hij blijkbaar zin had om neer te strijken. Wat hij ook werkelijk deed op het veld waar zich dit jaar de trektelpost bevond (veld waarop de aardappelen reeds geruime tijd gerooid waren). Op dat ogenblik had de roep reeds de naam van de soort verraden : Grote Pieper.

Nadat ik de juiste plaats gevonden had waar de vogel neergestreken was, kon ik de waarneming verder zetten met mijn telescoop. Het was een magisch ogenblik want de zon speelde toen mee en ik kon hem onder goede omstandigheden waarnemen. Het was me zelfs mogelijk hem tot op 50 m te benaderen zonder hem te storen.

De forse bek was bleek, leek groter dan die van de Veldleeuweriken in de buurt. Hoog op zijn roze vleeskleurige poten gaf hij, door zijn gestrekte houding, de indruk op zijn hoede te zijn en statiger voor te komen dan de leeuweriken met hun meer gedrongen lichaamsbouw. Op de grond verplaatste hij zich al lopend.

De kruin vertoonde duidelijk zwarte strepen op licht-(flets-)gele achtergrond. Ter hoogte van het hoofd heb ik eveneens een oog waargenomen dat me zwart voorkwam, een bleke teugel, een lichtgele oorstreek die onderstreept was door een dubbele wit-en-zwarte snorstreep. De keel was wit. De zwart gestreepte borst op witte achtergrond contrasteerde met de witte onderdelen, die op hun beurt de prachtige lichtgele en oranjekleurige flanken onderlijnden. De rug vertoonde zwarte strepen op lichtgele achtergrond. Het middendeel van de mantelveren was donker.

Ik had de gelegenheid niet de tenen te onderscheiden, en zeker niet de heel lange achterteen. Dit is het enige dat ik betreur.

*Met dank aan René Dirckx voor de vertaling.*

NOOT. Dit zijn het 2de en 3de geval van deze soort in Noordwest-Brabant. Eerder, op 13.10.2001, was door Erik Toorman al een doortrekkende Grote Pieper gedetermineerd aan de Astridlaan te Machelen.

